

УДК УДК 37.091.12:331.101.3

<https://doi.org/10.32820/2074-8922-2018-61-121-128>

## ПРОФЕСІЙНА МОТИВАЦІЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Павлова О.Г

*Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради*

### Інформація про автора:

Павлова Олена Геннадіївна: ORCID: 0000-0002-4014-7440; elen.pavvlova@gmail.com, викладач кафедри «Педагогіки, психології та менеджменту», Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради; пров. Руставелі, 7, м. Харків, 61000, Україна.

**Павлова О. Г.** У статті професійну мотивацію проаналізовано як педагогічну проблему. Також розкривається сутність понять «потреба», «мотивація», «професійна мотивація»; наводяться варіанти класифікації мотивів, яка залежить від пояснення сутності мотиву та розглядається структура мотивації, її категорії.

Проаналізовано актуальні психолого-педагогічні дослідження, які надали змогу зробити висновки щодо пояснення сутності мотиву, вивчення понятійно-термінологічного апарату, визначення структурних компонентів мотивації та її формування, вивчення професійної мотивації та її динаміки у відповідності з етапами професійної підготовки, а особливо специфіки професійної мотивації та її формування у студентів педагогічних закладів вищої освіти. Також проведено аналіз професійної мотивації в аспекті інтересів, відповідно певної діяльності та як частину структури професійної спрямованості особистості.

Визначено взаємозв'язки професійних і пізнавальних інтересів студентів та їх трансформацію. Представлено висновки стосовно огляду наукових досліджень щодо динаміки професійної мотивації особистості відповідно різним етапам професійної підготовки.

**Ключові слова:** мотив, мотивація, професійна мотивація, педагог, професійна підготовка.

**Павлова Е. Г.** «Профессиональная мотивация как педагогическая проблема».

В статье профессиональную мотивацию проанализированы как педагогическую проблему. Также раскрывается сущность понятий «потребность», «мотивация», «профессиональная мотивация»; приводятся варианты классификации мотивов, которая зависит от объяснения сущности мотива и рассматривается структура мотивации, ее категории.

Проанализированы актуальные психолого-педагогические исследования, которые предоставили возможность сделать выводы относительно объяснения сущности мотива, изучение понятийно-терминологического аппарата, определения структурных компонентов мотивации и ее формирование, изучение профессиональной мотивации и ее динамики в соответствии с этапами профессиональной подготовки, особенно спецификой профессиональной мотивации и ее формирования у студентов педагогических высших учебных заведений. Также проведен анализ профессиональной мотивации в аспекте интересов, согласно определенной деятельности и как часть структуры профессиональной направленности личности.

Определены взаимосвязи профессиональных и познавательных интересов студентов и их трансформацию. Представлены выводы относительно обзора научных исследований по динамике профессиональной мотивации личности в соответствии различными этапами профессиональной подготовки.

**Ключевые слова:** мотив, мотивация, профессиональная мотивация, педагог, профессиональная подготовка.

**Pavlova O.G. «PROFESSIONAL MOTIVATION AS A PEDAGOGICAL PROBLEM».**

In the article, professional motivation is analyzed as a pedagogical problem. Also, the essence of concepts "need", "motivation", "professional motivation" is revealed; There are variants of classification of motives, which depends on the explanation of the essence of the motive and the structure of the motivation, its category is considered.

The actual psychological and pedagogical researches that made it possible to draw conclusions about the explanation of the essence of the motive, the study of the conceptual and terminological apparatus, the definition of the structural components of motivation and its formation, the study of professional motivation and its dynamics in accordance with the stages of professional training, and especially the specifics of professional motivation and its formation in students of higher educational institutions of higher education. Also, the analysis of professional motivation in the aspect of interests, respectively, certain activities and as part of the structure of professional orientation of the individual.

Relations between professional and cognitive interests of students and their transformation are determined. The conclusions concerning the review of research on the dynamics of professional motivation of the individual according to different stages of professional training are presented.

**Keywords:** motive, motivation, professional motivation, teacher, professional training.

**Актуальність дослідження і постановка проблеми.** Вивчення феномену мотивації досить давно стало одним з найважливіших проблем як педагогічної так і психологічної наук. Велика кількість досліджень зазначеного питання та досить вагомі їх результати все ж залишають багато не вирішених проблем: зміна, мінливість, рівень сформованості, стійкості та велика кількість мотивів є перешкодою до створення універсальної мотиваційної структури чи способів керування мотивами особистості.

Важливо зауважити, що велика кількість наукових досліджень відповідно зазначеної проблеми, супроводжується різноманітням поглядів стосовно природи і сутності мотивації. Х. Хекхаузен зазначив, що навряд чи можна знайти іншу таку ж неозору частину психологічних досліджень, до якої можна було б підійти з настільки різних сторін, як до мотивації. У зв'язку з цим, проблема мотивації і мотивів поведінки і діяльності в даний час – одна з актуальних у науці. Складність явища, до яких відносяться мотивація і мотиви, незавершеність їх осмислення сприяє появі наукового інтересу до них [2, с. 3].

Гостроти проблема саме професійної мотивації, в першу чергу, набула у відповідь процесам освітньої модернізації та соціально-економічним трансформаціям, які відбуваються у сучасному суспільстві. Саме зазначені факти ініціюють сучасного педагога до постійного професійного розвитку, зростання, вдосконалення, що є запорукою його конкурентоспроможності відповідно непростим умовам сучасного ринку праці. Професійну мотивацію особистості майбутнього фахівця під час професійної підготовки можна назвати полінауковою проблемою, через те що її вирішення знаходиться на перетині декількох наук: філософії, педагогіки, психології та теорії й методиці професійної освіти.

Професійна мотивація студентів має особливо важливе значення, так як стійкі суспільно значущі мотиви зазвичай багато в чому зумовлюють сумлінне ставлення до навчання в закладах вищої освіти, а завершивши навчання – сумлінне виконання професійних обов'язків. Зважаючи на це, удосконалення процесу підготовки майбутніх педагогів в залежності з усвідомленням важливості того чи іншого предмета для подальшої професійної діяльності.

**Аналіз досліджень та публікацій.** Завдячуючи вченим ХХ століття та доповненням дослідників сучасності, сьогодні ми маємо фундаментальну базу, у якій можемо знайти рішення проблеми формування мотивації діяльності в тому числі й професійної. Досить вагому роль відіграють роботи, в яких розглядаються загальні питання мотивації, розробка

понятійно-термінологічного апарату, визначення структурних компонентів мотивації та її формування (Л. Божович, В. Леонт'єв, О. Леонт'єв, А. Маркова, В. М'ясищев, С. Рубінштейн та ін.); вивчення професійної мотивації та її динаміки у відповідності з етапами професійної підготовки (О. Бірюк, А. Вербицкий, О. Гребенюк, Т. Гребенюк, Н. Кузміна, А. Ступникова та ін.); специфіка професійної мотивації та її формування у студентів педагогічних закладів вищої освіти (В. Володько, Є. Рогов, В. Сластьонін та ін.).

**Постановка завдання.** Метою статті є аналіз стану розробленості проблеми професійної мотивації майбутніх педагогів, визначення основних проблем її формування та окреслення можливих шляхів їх подолання.

**Виклад основного матеріалу.** Мотивація є стартовим майданчиком будь-якої діяльності і тому займає провідне місце в її структурі. У той же час мотивація – це складне, багаторівневе утворення, формування та розвиток якого залежить від сформованості потреб, мотивів, інтересів, цілей та інших її компонентів.

В межах нашого дослідження було проведено огляд та аналіз сучасного стану розробленості проблеми професійної мотивації майбутніх педагогів. У зв'язку з цим звернемося до наукових поглядів, що визначають теоретичні основи поняття «потреба», «мотив», «мотивація», «професійна мотивація» і які дозволяють зробити висновок, що активність особистості визначається системою стійко домінуючих потреб, мотивів, інтересів, орієнтацій і т.п.

Науковому вивченню причин активності людини, її детермінації, поклали початок ще великі мислителі давнини – Арістотель, Геракліт, Демокріт, Лукрецій, Платон, Сократ, згадували про «потреби» як вчителів життя. Демокріт, наприклад, розглядав потребу як основну рушійну силу, яка не тільки спонукала до дії емоційні переживання, але зробила розум людини витонченим, дозволила придбати мову, мовлення і звичку до праці [5, с. 9].

Потреба – це прояв необхідності в чомусь певному для забезпечення нормального існування та розвитку [5, с. 21]. Дослідники не висловлюють одностайності стосовно ролі «потреби» у відношенні мотиву. Дехто з них зазначає, що потреба є частиною мотиву (Н. Бакшаєва, В. Іванніков, А. Колот, О. Сердюк, О. Сініцина та ін.), але більшість стверджує, що потреба і є мотив (Л. Божович, О. Ковалев, К. Платонов, С. Рубінштейн та ін.).

Однак О. Леонт'єв вважає, що сама по собі потреба не може бути мотивом поведінки з тієї причини, що як стан, вона здатна породити лише ненаправлену активність організму. Спрямованість і організованість, тобто доцільність і розумність поведінки, може забезпечити тільки конкретний мотив – предмет цієї потреби [8, с. 93]. За визначенням О. Леонт'єва, мотив – це предмет, який виступає в якості засобу задоволення потреби [8, с. 96].

Якщо звернутися до етимології слова, то мотив (від лат. moveo – спонукати, приводити в дію) – одне з понять, яке описує сферу спонукань суб'єкта до діяльності разом з потребами, інтересами, установками, емоціями, інстинктами [10, с. 241].

Мотив найчастіше визначають виходячи з двох позицій: діяльності (Н. Бордовская, В. Вилюнас, О. Власова, А. Реан, Н. Іванова, Д. Леонт'єв та ін.) або поведінки (О. Белкін, О. Павлюк, О. Радугін та ін.) особистості. Деякі психологи (В. Лозниця, Є. Мінков, К. Платонов та ін.) вважають, що в якості мотивів, поряд з психічними станами, можуть виступати і властивості особистості. У М. Магоме-Ельмінова, мотив – це тільки один з видів спонукань, поряд з потребами, диспозиціями, інтересами і т.д. [9].

Мотив також розглядають як предмет спонукання та направлення діяльності (Л. Божович, К. Левин, Д. Леонт'єв та ін.) чи причину (В. Іванніков, Є. Іллін, С. Рубінштейн, Х. Хекхаузен та ін.), що є основою цієї діяльності та пояснює її. Вважаймо, що в якості мотивів можуть виступати ідеали, інтереси особистості, переконання, соціальні установки, цінності, але при цьому пропонуємо, що за всіма цими причинами все одно стоять потреби особистості у всьому їх різноманітті (від біологічних до вищих соціальних).

Що стосується класифікації мотивів, то поміж ученими досі точаться суперечки з цього приводу, через те що визначення видів мотивів і їх класифікація у більшості

дослідників залежать від того, як саме вони пояснюють сутність мотиву. Отже, мотиви класифікують таким чином:

- з погляду специфіки мотиваційних утворень (М. Магомед-Емінов);
- відповідно номінальності та дієвості мотивів (О. Леонтьєв);
- відповідно до структури мотивів (Н. Бадмаєва);
- в залежності від характеристик мотивів: за кількісною та якісною характеристикою (Н. Бордовська, А. Реан);
- у співвідношенні до ситуативних факторів, які є доволі динамічними, мінливими, що створює значні можливості впливу на них і на активність у цілому виділяє види мотивів, які мають найбільш практичне значення (С. Занюк);
- відповідно до зв'язку мотиву з настановами особистості, її моральністю, спрямованістю (Л. Божович);
- засновані на потребах особистості та відносно до них можуть бути найрізноманітнішими (Є. Іллін);
- відповідно до принципу, що базується на виділенні та класифікації різних видів потреб (біологічних і соціальних) (М. Мельник).

Сучасною наукою термін «мотивація» пояснюється двояко, причиною чого є відповідні міркування, перше з яких полягає у тому, що кожна конкретна наука залежно від предмета, який вона вивчає, аналізує та використовує різні мотиваційні аспекти, другим – остаточно не визначеність основних елементів мотиваційної системи. Відповідно зазначеним судженням, мотивація пояснюється як система факторів, що відповідають та визначають поведінкові особливості людини, або окремих факторів стимулювання та підтримки поведінкової активності особистості. Зазначимо, що визначення мотивації як системи факторів прийняте більшістю дослідників психолого-педагогічної науки, а на нашу думку є більш раціональним.

Сутність мотивації багато хто з педагогів пояснює виходячи з позиції системно-цілісного підходу: мотивація представлена як складноорганізована система в більш складній метасистемі особистості [12]. Цілісними властивостями мотивації визначають ціннісно-смісловий зміст, предметна спрямованість діяльності та динамічні властивості. До того ж, сутність поняття «мотивація» як складної системи, розкривається за допомогою компонентного, структурного та функціонального аналізу.

Хочемо зауважити, що в усіх випадках мотивацію сприймають як вторинне у відношенні до мотиву утворення чи явище.

Вивчення мотивації передбачає обов'язкове розуміння складності мотиваційної системи своєю певною структурою. При цьому структуру розуміють як відносно стійке об'єднання елементів, їх співвідношення й цілісності об'єкта; як інваріант системи. Необхідно також прийняти до уваги положення дослідників щодо структури мотиваційної сфери, яка знаходиться в постійному розвитку, змінюється протягом життя освітою. У роботах В. Асєєва, В. Бодрова, Л. Божовича, А. Джумагулової, Б. Додонова, О. Ларіної, Дж. Аткинсона, А. Маслоу та багатьох інших аналізується поєднання різноманітних складових компонентів мотивації.

Беручи до уваги визначення поняття «мотивація», структуру мотивації розглядаємо як складне структурне утворення, яке включає потреби, мотиви, діяльність, мету та результат (В. Асєєв, Б. Додонов, К. Карпова, Б. Ломов, J. Atkinson, A. Maslow та ін.) (Рис. 1). Мотиваційна структура особистості ґрунтується на потребах. Рушійною силою, джерелом активності, в тому числі трудової, є постійна неузгодженість між мінливими потребами і реальними умовами для їх задоволення. За умов наявності потреби присутня активність особистості, якщо ж потреба відсутня – відсутня активність.

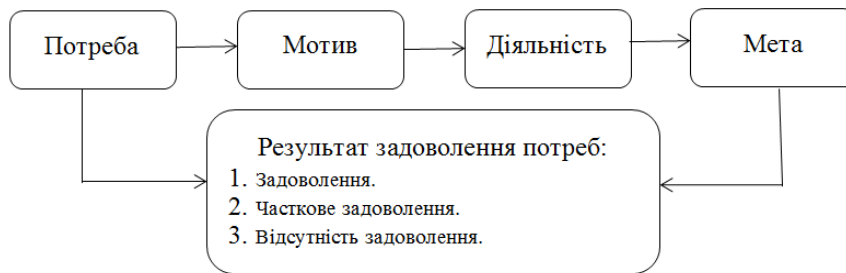


Рис. 1. Структура мотивації

Таким чином, за результатами аналізу психолого-педагогічної літератури, який було проведено в контексті обраної проблематики, можемо зробити висновок, що в даний час наявний неабиякий обсяг наукових даних щодо сутності поняття «мотивація», як однієї з пріоритетних галузей досліджень в дидактиці і педагогічній психології, який уможливив визначення понять «мотивація» і «мотив». Отже, мотив нами розуміється, як внутрішній стан особистості, що спонукає її дії в даний момент часу, при цьому в якості мотивів можуть виступати інтереси, наміри, потреби і т.д. Мотивація виходячи з контексту сучасних досліджень розуміється нами як усвідомлена система взаємопов'язаних внутрішніх спонукань особистості, яка формується на певному етапі життя людини, актуалізує, і спрямовує її діяльність.

Поняття діяльності нерозривно пов'язано з поняттям мотиву. Відповідно до закону Йеркса-Додсона ефективність діяльності залежить від сили мотивації. Точніше слабкої мотивації не достатньо для досягнення успіху, чим сильніше спонукання до дії, тим вище результат діяльності. Але безпосередній зв'язок зберігається лише до певного предмету. Якщо вже досягнуто певних результатів, а сила мотивації продовжує збільшуватися, то ефективність діяльності зменшується [15, с. 53].

Професійна мотивація в психолого-педагогічній літературі трактується по-різном:

- відповідно до теорії ієрархії мотивів (А. Maslow), як сукупність потреб, інтересів, котрі спонукають людину до професійної діяльності, до професійної самореалізації та професійному вдосконаленню (О. Пінська);

- відповідно розвитку особистості фахівця, як внутрішні рушійні чинники розвитку професіоналізму й особистості, так як тільки на основі її високого рівня сформованості можливий ефективний розвиток освіченості та культури особистості (М. Барковська);

- відповідно орієнтацій студента, як фактори, які впливають на ефективність навчальної діяльності студентів, оптимізацію її окремих компонентів, на успішність адаптації до пізнавальної або іншої діяльності в процесі професійної підготовки (Н. Бакшаєва, А. Вербицький);

- відповідно теорії діяльності, як внутрішні рушійні фактори розвитку професіоналізму та особистості (В. Ольшанський).

Відповідно до контексту сучасних досліджень професійна мотивація розуміється нами як система усвідомлених взаємопов'язаних внутрішніх спонукань особистості до навчально-практичної та професійної діяльності у закладах вищої освіти та поза його межами, що забезпечує зростання активності особистості студента щодо оволодіння професією.

Досліджуючи професійну мотивацію необхідно зупинитися на сучасному науковому доробку, який містить важливі для нашого аналізу особливості формування професійної мотивації майбутніх педагогів під час навчання в закладі вищої освіти. В процесі навчання проявляються різні види мотивів, які різняться у своїх стійкості та впливу на формування професійної мотивації. Дослідники даної проблематики відмічають, що вивчення зазначених закономірностей потребує значного теоретичного та практичного обґрунтування [1, с. 146]. Виникає актуальність більш докладного і диференційованого вивчення проблеми формування професійної мотивації.

Навчання студента у педагогічному закладі вищої освіти – це важливий етап професійного становлення особистості, під час якого найбільшої актуальності набуває професійна мотивація, яка слугує спонукаючим, спрямовуючим фактором щодо діяльності суб'єкта відносно освоєння професії. Зазначений напрям проблеми мотиваційної сутності, знайшов відображення у дослідженнях Н. Бакшаєвої, А. Вербицького, О. Гребенюка, Т. Гребенюк, Н. Кузміної, Н. Сергєєвого, О. Суховірського та ін., які направлені на виявлення ієрархії професійних мотивів, взаємовплив окремих мотиваційних компонентів, , аналіз психолого-педагогічних умов їх формування, а також діагностика складових професійної мотивації.

Вивчення професійної мотивації також розглядається в аспекті інтересів (В. Ілічова, Л. Кацова, Б. Косо, В. Серебрякова, Г. Щукина). Дослідники особливо акцентують увагу на питаннях щодо взаємозв'язків професійних і пізнавальних інтересів студентів, попри те, ними також відмічається, що вираження початкового рівня професійно-пізнавального інтересу не є однаковим, що пояснюється індивідуальними особливостями особистості. Підтримуючи думку Г. Щукіної, вважаємо інтерес початковою формою суб'єктних проявів і запорукою професійно-особистісного самовизначення в майбутньому [16].

Також хочемо відмітити, що досить часто в психолого-педагогічних дослідженнях професійна мотивація зазначається як частина структури професійної спрямованості особистості. Мотиваційні тенденції при цьому, розглядаються центральним її компонентом.

Грунтуючись на сучасних уявленнях стосовно категорій мотивації, дослідники (Н. Бордовська, Д. Леонтьєв, А. Реан, С. Розум та ін.) вважають, що мотивацію як просту сукупність мотивів необхідно відрізнити від мотиваційної сфери особистості людини (часто зустрічається в психолого-педагогічних роботах), яка теж являє собою певну сукупність мотивів. На відміну від спрямованості особистості, яка залежить від домінуючих потреб, мотиваційна сфера особистості – це сукупність мотивів, яка включає утворення, локалізовані на різних рівнях особистісної організації [10, с. 242]. Мотиваційні явища, неодноразово повторюючись, з часом стають рисами особистості людини. До таких рис передусім можна віднести мотив досягнення успіхів і мотив уникнення невдачі, а також локус-контроль, самооцінку, рівень домагань, мотив влади, альтруїзм, агресивність.

Психолого-педагогічні дослідження з обраної проблеми містять досить багато робіт, які свідчать про те, що навчально-пізнавальні мотиви – це корінь формування професійних, їх можна визначити, як первісну їх форму (Н. Бакшаєва, А. Вербицький, В. Ключко та ін.). Виразність пізнавальних мотивів на початкових етапах навчання студентів сприяє формуванню позитивного ставлення до професії. Професійні мотиви виконують функцію смислотворення, трансформують зміст навчальної діяльності, який із самого початку визначається власне пізнавальними мотивами, які в свою чергу передують появі професійних мотивів [7].

А. Поляков зазначає, що професійне зростання студентів педагогічних університетів характеризується «сукупністю їхніх стійких мотивів і спонукань, що визначають зміст і спрямованість динамічного, неперервного і гуманістично спрямованого процесу зростання внутрішньої потреби в особистісному перетворенні, здатність до актуалізації внутрішнього потенціалу й усвідомленого вибору індивідуальної професійно-особистісної стратегії й освітнього маршруту впродовж життя, результатом чого є високий рівень сформованості професійної компетентності майбутнього фахівця» [11, с. 7].

Досліджуючи формування професійної мотивації майбутнього педагога А. Ступникова стверджує, що ефективність процесу формування професійної мотивації до педагогічної діяльності забезпечує планомірний перехід від педагогічних принципів навчання до андрагогічних. Їх використання можливе в залежності від рівня розвитку професійної мотивації, наявності особистого досвіду, досвіду самовизначення та готовності прояву суб'єктивної позиції в процесі навчання [13, с. 9].

Особливий погляд на формування професійної мотивації в процесі професійної підготовки має Є. Клімов, на думку якого, під час навчання у студентів формується мотивація, яка відповідає процесу професійної підготовки, а не процесу професійної

діяльності. Мотивація, адекватна процесу професійної діяльності, набуває постійного характеру під час профнавчання, так як об'єктивно профпідготовка підпорядкована майбутній професійній діяльності і мотивація професійного навчання підпорядкована ієрархії мотивів та мотивації професійної діяльності [6].

Формування у студентів мотивації до майбутньої професійної діяльності є невід'ємним компонентом фахової підготовки. Аналіз різних поглядів на сутність проблеми дозволив зробити висновок, що мотивація до професійної діяльності полягає в інтеграції спонукань, пов'язаних з навчальною та професійною діяльністю, основою якої є взаємна трансформація пізнавальних і професійних мотивів. Так, усвідомлення студентами в процесі навчання необхідності знань для успішного оволодіння професією, для орієнтації в різних ситуаціях професійної діяльності викликає у них потребу в оволодінні професійними вміннями та навичками. А включання в структуру професійної мотивації до педагогічної діяльності вчителя початкових класів групи особистих мотивів, дозволить спонукати студента до саморозвитку та самовдосконалення, що впливають на формування особистості та розкриття його творчого потенціалу, до вироблення у майбутніх фахівців прагнення до постійного вдосконалення професійних знань, безперервного професійного розвитку [14, с. 28]. У процесі професійного навчання мотиви використовуються як інструмент впливу на особистість. В процесі освоєння професії, в ході навчання і практичної діяльності відбуваються розвиток і трансформація мотиваційної структури суб'єкта діяльності. Цей розвиток йде в двох напрямках: по-перше, загальні мотиви особистості трансформуються в практичні; по-друге, зі зміною рівня професіоналізму змінюється і система професійних мотивів.

Результат аналізу психолого-педагогічної літератури відносно досліджуваного питання дозволив нам констатувати достатню кількість наукових праць, які було присвячені проблемі формування професійної мотивації майбутніх педагогів на різних етапах їхньої професійної підготовки в закладах вищої освіти. Серед дослідників цього питання існують думки та переконливі факти, які підтверджують, що початковий етап навчання студента є найбільш вдалим для активації процесу формування професійної мотивації. Також, мають місце науково обгрунтовані думки, що саме друга половина професійної підготовки студентів, точніше останні два курси навчання, найбільш вдалі для цілеспрямованого впливу з метою формування професійної мотивації. Проте, більшість компетентних з цього питання педагогів та психологів, переконані, що формування професійної мотивації має відбуватися протягом усього періоду професійного навчання особистості майбутнього фахівця.

Грунтуючись на результатах деяких наукових робіт [3; 4; 13 та ін.], дослідження динаміки професійної мотивації особистості відповідно різним етапам професійної підготовки, можна звести до наступних висновків про те, що:

- 1) професійна мотивація педагогічної діяльності – це багаторівневе, структурне утворення;
- 2) професійна мотивація змінюється в процесі професійної підготовки перш за все, у відповідності мотиваційній ієрархії;
- 3) змінюються кількість показники, показники сили та стійкості мотивів, професійна мотивація набуває характеристик конкретної майбутньої професійної діяльності;
- 4) більш за все змін зазнає професійно-діяльнісний рівень мотивації;
- 5) найбільш стійкими виявляються соціальні мотиви;
- 6) спостерігається взаємозв'язок між силою утилітарних мотивів і успіхами особистості (під час навчання чи безпосередньої професійної діяльності), а також трансформація науково-пізнавальних мотивів у та професійні;
- 6) успіх будь-якої діяльності домірний силі та стійкості мотивів, залежить від їх кількості, структури та ієрархії.

Важливою проблемою професійної освіти вважаємо забезпечення переходу від навчальної діяльності майбутніх фахівців до застосування засвоєних ними спеціально-професійних видів діяльності. Насамперед, актуальним є переведення пізнавальних мотивів

студентів в розряд професійних, що в свою чергу створює умови повноцінного, адекватного, усвідомленого становлення майбутнього педагога. У підсумку, можемо зробити висновок, що в процес навчання у закладі вищої освіти передбачає зміни мотиваційної складової професійної підготовки студентів у залежності від курсу навчання.

**Виходячи з викладеного вище, можна зробити висновки, що одночасне формування теоретичних і практичних передумов пособляють у вирішенні питання стосовно формування професійної мотивації студентів педагогічних закладів вищої освіти.** Огляд сучасної психолого-педагогічної наукової літератури дає підстави стверджувати, що наукові концепції та технології, які існують в рамках проблеми формування професійної мотивації студентів не мають достатньої розробленості стосовно майбутніх педагогічних працівників. В цьому питанні обов'язковим є врахування специфіки педагогічної діяльності, у відповідності до чого планується процес професійної підготовки та формування професійної мотивації. Зокрема, важливо пам'ятати про значення ціннісних орієнтацій майбутнього педагога, без вивчення, осмислення та прийняття яких процес професійної підготовки студента педагогічного закладу вищої освіти не можлива, та які можуть стати значущою умовою формування професійної мотивації.

**Перспективи подальших досліджень.** До перспективних напрямів досліджень проблематики професійної мотивації ми відносимо необхідність теоретичної розробки і обґрунтування педагогічних умов, моделі та методики формування професійної мотивації.

#### **Список використаних джерел:**

1. Асадулин Р. М. Профессиональная педагогическая подготовка в переломные периоды развития общества / Р. М. Асадулин, Э. Ш. Хамитов, В. С. Хозиев. – Уфа : Китап, 2001. – 264 с.
2. Бакшаева Н. А. Развитие познавательной и профессиональной мотивации студентов педагогического вуза в контекстном обучении: автореф. дисс. канд. псих. наук : спец. 19.00.07 «Педагогическая психология» / Н. А. Бакшаева. – М., 1997. – 24 с.
3. Бондаревская Е. В. Педагогика: личность в гуманистических теориях и системах воспитания: учеб. пособие для студ. сред. и высш. пед. учеб. заведений, слушателей ИПК и ФПК / Е. В. Бондаревская, С. В. Кульневич. – Ростов н/Д, 1999. – 560 с.
4. Бухтеева Е. Е. Педагогические условия формирования мотивации к профессиональной деятельности [Электронный ресурс] : Среднее профессиональное образование / Е. Е. Бухтеева, О. И. Кравец. – 2013. №2. – Режим доступа: <http://cyberleninka.ru/article/n/pedagogicheskie-usloviya-formirovaniya-motivatsii-k-professionalnoy-deyatelnosti>.
5. Іллін Є. П. Мотивація і мотиви / Є. П. Іллін; переклад з рос. мови, передмова та примітки Т. В. Гадеєвої. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2013. – 512 с.
6. Климов Е. А. Психология профессионального самоопределения: Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений / Е. А. Климов. – 2-е изд., испр. – М. : Издательский центр «Академия», 2005. – 304 с.
7. Ключко В. І. Формування мотивації навчально-пізнавальної діяльності студентів технічних спеціальностей : монографія / В. І. Ключко, А. А. Коломієць. – Вінниця : ВНТУ, 2012. – 188 с.
8. Леонтьев А. Н. Деятельность. Сознание. Личность / А. Н. Леонтьев. – М. : Смысл, 2005. – 352 с.
9. Магомед-Эминов, М. Ш. Трансформация личности / М. Ш. Магомед-Эминов. – М. : Психологическая ассоциация, 1998. – 496 с.
10. Немов Р.С. Психология. Словарь-справочник. В 2 частях. Часть 1. / Р.С. Немов. – М. : ВЛАДОС-ПРЕСС, 2003. – С. 242.
11. Поляков А. О. Педагогічні умови мотивації професійного зростання студентів педагогічних університетів у процесі неперервної освіти: автореф. дис. на здобуття наукового ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / А. О. Поляков; Харків. нац. пед ун-т. ім. Г. С. Сковороди. – Харків, 2008. – 19 с.



12. Сергеев Н. К. Профессиональное становление будущего учителя в условиях учебно-педагогического комплекса (мотивационный аспект) / Н. К. Сергеев, В.В. Арнаутков. – Волгоград : Перемена, 1997. – 205 с.

13. Ступникова А. Д. Формирование профессиональной мотивации будущего преподавателя на начальном этапе обучения в вузе: автореф. дисс. канд. пед наук: спец. 13.00.08 «теория и методика профессионального образования» / А. Д. Ступникова. – Волгоград, 2005. – 22 с.

14. Ульяницкая Т.В. Ориентация будущего учителя начальных классов на саморазвитие педагогической компетенции: вопросы теории и практики: [монография] / Т.В. Ульяницкая.– Казань : Издательство «Отечество», 2012. – 138 с.

15. Хекхаузен Х. Мотивация и деятельность / Х. Хекхаузен. – СПб. : Питер; М. : Смысл, 2003.– 860 с.

16. Щукина Г. И. Педагогические проблемы формирования познавательных интересов учащихся / Г. И. Щукина. – М. : Педагогика, 1988. – 205 с.

### References

1. Asadulin P. M. Professional'naya pedagogicheskaya podgotovka v perelomnyye periody razvitiya obshchestva / P. M. Asadulin, E. SH. Khamitov, B. C. Khoziyev. – Ufa : Kitap, 2001. – 264 s.

2. Bakshayeva H. A. Razvitiye poznavatel'noy i professional'noy motivatsii studentov pedagogicheskogo vuza v kontekstnom obuchenii: avtoref. diss. kand. psikh, nauk : spets. 19.00.07 «Pedagogicheskaya psikhologiya» / H. A. Bakshayeva. – M., 1997. – 24 s.

3. Bondarevskaya Ye. V. Pedagogika: lichnost' v gumanisticheskikh teoriyakh i sistemakh vospitaniya: ucheb. posobiye dlya stud. sred. i vyssh. ped. ucheb. zavedeniy, slushateley IPK i FPK / Ye. V. Bondarevskaya, S. V. Kul'nevich. – Rostov n/D, 1999. – 560 s.

4. Bukhteyeva Ye. Ye. Pedagogicheskiye usloviya formirovaniya motivatsii k professional'noy deyatel'nosti [Yelektronniy resurs] : Sredneye professional'noye obrazovaniye / Ye. Ye. Bukhteyeva, O. I. Kravets. – 2013. №2. – Rezhim dostupu: <http://cyberleninka.ru/article/n/pedagogicheskiye-usloviya-formirovaniya-motivatsii-k-professionalnoy-deyatelnosti>.

5. Illin YE. P. Motyvatsiya i motyvy / YE. P. Illin; pereklad z ros. movy, peredmovva ta pryमितky T. V. Tadeyevoyi. – Ternopil' : Navchal'na knyha – Bohdan, 2013. – 512 s.

6. Klimov Ye. A. Psikhologiya professional'nogo samoopredeleniya: Ucheb. posobiye dlya stud. vyssh. ped. ucheb. zavedeniy / Ye. A. Klimov. – 2-ye izd., ispr. – M. : Izdatel'skiy tsentr «Akademiya», 2005. – 304 s.

7. Klochko V. I. Formuvannya motyvatsiyi navchal'no-piznaval'noyi diyal'nosti studentiv tekhnichnykh spetsial'nostey : monohrafiya / V. I. Klochko, A. A. Kolomiyets'. – Vinnytsya : VNTU, 2012. – 188 s.

8. Leont'yev A. N. Deyatel'nost'. Soznaniye. Lichnost' / A. N. Leont'yev. – M. : Smysl, 2005. – 352 s.

9. Magomed-Eminov, M. SH. Transformatsiya lichnosti / M. SH. Magomed-Eminov. – M. : Psikhоanaliticheskaya assotsiatsiya, 1998. – 496 s.

10. Nemov R.S. Psikhologiya. Slovar'-spravochnik. V 2 chastyakh. Chast' 1. / R.S. Nemov. – M. : VLADOS-PRESS, 2003. – S. 242.

11. Polyakov A. O. Pedagogichni umovy motyvatsiyi profesijnoho zrostannya studentiv pedagogichnykh universytetiv u protsesi nepererвної osvity: avtoref. dys. na zdobuttya naukovoho stupenya kand. ped. nauk: spets. 13.00.04 «Teoriya i metodyka profesijnoyi osvity» / A. O. Polyakov; Kharkiv. nats. ped ut-t. im. H. S. Skovorody. – Kharkiv, 2008. – 19 s.

12. Sergeyev N. K. Professional'noye stanovleniye budushchego uchitelya v usloviyakh uchebno-pedagogicheskogo kompleksa (motivatsionnyy aspekt) / N. K. Sergeyev, V.V. Arnautov. – Volgograd : Peremena, 1997. – 205 s.

13. Stupnikova A. D. Formirovaniye professional'noy motivatsii budushchego prepodavatelya na nachal'nom etape obucheniya v vuze: avtoref. diss. kand. ped nauk: spets. 13.00.08 «teoriya i metodika professional'nogo obrazovaniya» / A. D. Stupnikova. – Volgograd, 2005. – 22 s.
14. Ul'yanitskaya T.V. Oriyentatsiya budushchego uchitelya nachal'nykh klassov na samorazvitiye pedagogicheskoy kompetentsii: voprosy teorii i praktiki: [monografiya] / T.V. Ul'yanitskaya.– Kazan' : Izdatel'stvo «Otechestvo», 2012. – 138 s.
15. Khekkhauzen X. Motivatsiya i deyatel'nost' / X. Khekkhauzen. – SPb. : Piter; M. : Smysl, 2003.– 860 s.
16. Shchukina G. I. Pedagogicheskiye problemy formirovaniya poznavatel'nykh interesov uchashchikhsya / G. I. Shchukina. – M. : Pedagogika, 1988. – 205 s.